

Max Temmerman

DYNASTIEKE GEDACHTEN

Lief, zullen wij een dynastie stichten?
Met een land dat onze tuin overspant
van de straat tot aan de berken achteraan

en met een Latijnse wapenspreuk
zo vaag dat iedereen hem begrijpt.
We noemen ons huis paleis,

als grondwet dient onze bibliotheek
en eenmaal per jaar verlenen we gratie
aan wie er om vraagt.

Zullen we afwisselend opstaan tegenover elkaar
als koning en als onderdaan? Roemrucht
wordt ons geslacht. Eeuwen ver gaat men later

terug tot het hier en nu. Ik wil uw bont
en uw nerts. Uw opperbevel. Gij krijgt
mijn kroon en al het klatergoud dat erbij hoort.

KOUDE KELEN

Het wordt steeds frisser. De droogte die een zomer lang duurde,
loopt 's nachts op z'n laatste benen. Bijna lost hij op in regen,
elke ochtend hangen de wolken lager.

Slapend worden we kleiner en we ontwaken met koude kelen.
Stenuilen roepen in het Duits: kummit, kummit,
beloftedol nodigen ze ons uit maar we blijven liggen,

wachten af. Zo heb je me aangewend. Zo heb je onze tijd
met kennis aangengend. Noten vallen uit bomen en geven
de regelmaat aan van tegenmaat. Het wordt steeds frisser,

de wind die opsteekt is als een tenorsax, hard en strak.
Zie ons hier liggen. Eerst wordt het winter.
Daarna worden wij opnieuw groter.

KLANKSCHAAL VAN WARMTE

De zon aan de hemel is
een klankschaal van warmte.
Een dahlia van verlangen,

stroperig als een droom. Rijk
willen we worden. Nog rijker
dan we al zijn. We bewegen ons voort

in slow-motion maar ons zelfvertrouwen
is onuitputtelijk. Dagenlang leven we
ruim boven onze stand.

Loom. Lood. Geloof. Een hittegolf
houdt het land in de ban. Ik sprak een weduwe
die lang geleden een weduenaar huwde.

Ze vroeg zich af voor welke vrouw
haar man zaliger zou kiezen. Later,
ergens in een hemel.

Ze hoopte op iets zonder lichamen.
Op gedachten als neuronen
in een deeltjesversneller.

Mijn hemel is een tuinfeest
dat blijft duren. Iedereen schuift aan
en wisselt af. Koffie, taart,

wijn en sigaretten.
De kruin van een onmetelijke kerselaar
en tuinmeubilair uit de jaren tachtig

van de vorige eeuw. Eindeloos,
warme middagen duren het langst.
In de hemel valt een avond allerzachtst.

.